

Nehoráznosti Pavlovy kavárny: Kdy asi procitl velký soudruh senátor? Bojůvky "správných demokratů". Když "slušní" řvou v ulicích na voliče soupeře. Ohavné havlistické pohrdání venkovem. Spratci z Prahy. Souboj bez konce. Prohrajeme?

protiproud.info/politika/6971-nehoraznosti-pavlovy-kavarny-kdy-asi-procitl-velky-soudruh-senator-bojuvky-spravnych-demokratu-kdyz-slusni-rvou-v-ulicich-na-volice-souperce-ohavne-havlisticke-pohrdani-venkovem-spratci-z-prahy-souboj-bez-konce-prohrajeme.htm

24. 1. 2023

Tisk článku

[Poslat e-mailem](#)

Ivo Strejček je rozhořčen tím, jak údajní "městští slušníci", kteří z výše své sebevyvolenosti kážou národu, co je správné a demokratické, ohrnují nos nad lidmi z venkova, zatímco jiní, třeba "vzorový" místopředseda senátu, zase doufají, že jsme už na jejich zbabělost zapomněli

Nemá příliš smysl pozastavovat se nad většinou výroků, které padají v posledních dnech a hodinách prezidentské kampaně. A přesto tu je jeden, který je demonstrací odpudivého rčení, že „účel světí prostředky“.

Místopředseda Senátu, a pochopitelně jedna ze „vzorových“ senátorských ikon, Jiří Růžička v demonstraci svého odporu proti Andreji Babišovi uvedl: „V minulých letech jsme svým dětem neuvěřitelně ublížili. Tedy my ne, spíš bývalá vláda pod vedením toho, kdo by teď chtěl být prezidentem a škodit dál. Dětem zavřeli školy, sportoviště, vzali jim kamarády...“.

A tohle Růžičkovo sdělení máme brát vážně? Skutečně si „růžičkovci“ myslí, že si už nikdo nic nepamatujeme?

Pozastavení

Jistě, řadu rozhodnutí tehdejšího premiéra Babiše jsme ostře kritizovali, ale nějak si nemohu vzpomenout, že by mezi námi – kritiky – kdy figuroval senátor Růžička. Nevzpomínám si, že by to byl právě on, kdo by se nebojácně a nesmlouvavě stavěl proti zavírání českých škol. Nevzpomínám si, že by senátor Růžička vystupoval proti vládou naordinovanému omezení nejrůznějších svobod.

Neuvědomuji si, že by senátor Růžička protestoval proti trestání Václava Klause za to, že při přednesení krátkého projevu k 28. říjnu 2020 nepoužil roušku. I já byl na Národní 17. listopadu 2020 perlustrován českými policisty v civilu (!) a posléze nucen zaplatit i finanční pokutu, protože jsem tehdy nepoužil ochrannou roušku. A Růžičku jsem tam nikde neviděl. Chce-li Růžička volit generála Pavla, ať si jej volí, ale ať současně nepřepisuje sotva pár měsíců starou historii ve svůj prospěch. Nic světoborného, natož odvážného, on neudělal.

Čtěte ZDE: Volby prezidenta podle exprezidenta: Souboj dobra se zlem? Nebo dokonce Východu se Západem? Pětikolka, média a neziskovky vyprovokují ty z nás, kdo v prvním kole nevolili. Místo Jourové Pirát nebo STANař? Hřib v Praze? Končí svět?

Začal jsem slovy, že snad nemá příliš smysl pozastavovat se nad průběhem prezidentské kampaně. Následující pozastavení však smysl má.

Považuji za nehorázný, za fanatický výraz nenávisti k politikovi, kterého část voličů nepodporuje, když mu agresivně napadne předvolební shromáždění. Už se to těmto lidem osvědčilo před podzimními parlamentními volbami vloni, pokračují v tom letos. Tehdy to byli voliči koalice Spolu, nyní to jsou (stejní?) voliči generála Pavla, kteří - v rámci té „nové, lepší demokracie“ a hlavně „slušnosti“ - rozbíjejí Babišova předvolební setkání s občany. Považuji za skandální, aby kandidátovi (jakémukoliv!) byl zamezen přístup na setkání se svými voliči. Považuji za nepřijatelné, aby „bojůvky“ (jinak to snad ani nejde nazvat) přicházely na předvolební mítinky s cílem tyto destruovat, a tak politickému kandidátovi zabráňovat vést politickou kampaň. Jsou to ale ti „správní“ demokraté, jsou to ale ti praví obhájci „svobody slova“, že? Prostě, účel zase světlí prostředky.

Živý havlismus

Za nejodpornější charakteristiku letošní kampaně považuji agresivní rozdělování země na „město“ a „ves“. Sám pocházím z malého města, většinu svého šťastného a hezkého dětství jsem ale prožil u mých babiček na vesnici. Měl jsem a mám tam hodně přátel. I proto se za člověka z města nepovažuji, k vesnici se hlásím. A „vesnici“ teď i hájím.

To, že pár nafrněných městských „spratků“ ohrnuje nad lidmi z venkova nos, mě pobuřuje. Ale tenhle jejich postoj není u nás nic nového. Tahle nafoukanost a povýšenost jsou v české politice přítomny od samotného listopadu 1989. Byli to právě vždycky ti „lepší“, kdo nedokázali pochopit, že lidé „mimo Prahu“ mohou mít jiné názory, zájmy a preference, než měli oni sami.

Právě z tohoto podhoubí žil havlismus, z přesvědčení o vlastní výjimečnosti, nadřazenosti, o své unikátnosti a vyvolenosti. Právě proti těmto názorům si musela občanská pravice v čele s plebejským (v tom nejušlechtilejším slova smyslu) Václavem Klausem, ve které vedle sebe mohli sedět universitní profesor i řidič dodávky, vlastní existenci opakovaně vyvzdorovávat. Byl to za ta více než tři desetiletí nekonečný souboj.

Tato prezidentská kampaň nám tak znovu připomněla, že ti, kteří se tak rádi Václavem Havlem ohánějí, námi ostatními – lidmi z vesnice – vlastně vždycky jenom pohrdali. A, bohužel, i vyhrávají.

Pod čarou: Jsem si jist, že těmi nejagresivnějšími bojovníky proti „vesnici“ jsou ti z „vesnice“, kteří ze za svůj vesnický původ prostě jenom stydí a myslí si, že takhle svůj životopis „přepíše“.

Zdroj.

9 P 7472813001/5500

**Obohatil Vás tento článek?
Chcete, aby Protiproud žil?
Kolik? To je na Vás. Děkujeme.**

QR Platba

**Údaje pro platby ze zahraničí:
IBAN: CZ485500000007472813001 SWIFT: RZBCCZPP**

[na hlavní stranu](#)

Tagy článku

[Strejček](#) [Volby](#) [Prezident](#) [Babiš](#)